ไม่อนุญาตให้เลื่อนการรับทราบผลประเมินภาษี ... ฟ้องได้ที่ศาลไหนครับ !

คดีปกครองที่จะนำมาเล่าสู่กันฟังฉบับนี้ เป็นกรณีที่เอกชนผู้เสียภาษีอากรถูกกรมสรรพากร ตรวจสอบภาษีอากร และต่อมาเจ้าพนักงานประเมินได้แจ้งให้ไปรับทราบผลการประเมินภาษี

กรณีคังกล่าวหากผู้เสียภาษีอากรขอเลื่อนเวลาพบเจ้าหน้าที่ แต่เจ้าหน้าที่มีคำสั่งไม่อนุญาตให้เลื่อน ตามที่ขอ ผู้เสียภาษีอากรจึงเห็นว่าเจ้าหน้าที่ใช้อำนาจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย จะยื่นฟ้องต่อศาลปกครองได้หรือไม่

ข้อเท็จจริงมีอยู่ว่า ผู้ถูกฟ้องคดี (สรรพากร) ได้มีหมายเรียกให้ผู้ฟ้องคดี (เอกชนผู้เสียภาษี) มาให้ ถ้อยคำประกอบการไต่สวนและนำเอกสารหลักฐานไปส่งมอบให้เจ้าพนักงานประเมินเพื่อทำการตรวจสอบ เนื่องจากมี เหตุอันควรเชื่อว่าผู้ฟ้องคดียื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีไม่ถูกต้อง หลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้ไปให้ถ้อยคำและนำส่ง เอกสาร ผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีไปพบเจ้าพนักงานประเมินเพื่อรับทราบผลการตรวจสอบ ผู้ฟ้องคดีจึงขอเลื่อน การรับทราบผลออกไป แต่ผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งว่าไม่สามารถเลื่อนได้ และหากไม่ไปพบเจ้าพนักงานประเมินตาม กำหนดเวลา เจ้าพนักงานประเมินจะประเมินภาษีอากรตามที่เห็นว่าถูกต้องตามกฎหมายต่อไป

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่อนุญาตให้เลื่อนรับทราบผลการตรวจสอบ เป็นคำสั่งทาง ปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงฟ้องศาลปกครองขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี และอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีเลื่อนการรับทราบผลการตรวจสอบเพื่อประเมินภาษี

ในเรื่องนี้มีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คือ มาตรา 9 วรรคหนึ่ง (1) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งสาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 กำหนดให้คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำการ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของสาลปกครอง และตามมาตรา 9 วรรคสอง (3) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน กำหนดว่า คดีที่อยู่ในอำนาจของสาลเยาวชนและครอบครัว สาลแรงงาน สาลภาษีอากร สาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ สาลล้มละลาย หรือสาลชำนัญพิเศษอื่น ไม่อยู่ในอำนาจของสาล ปกครอง

มาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคลีภาษีอากร พ.ศ. 2528 กำหนดให้คดีอุทธรณ์คำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานหรือคณะกรรมการตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร คดีพิพาทเกี่ยวกับ สิทธิเรียกร้องของรัฐในหนี้ค่าภาษีอากร คดีพิพาทเกี่ยวกับการขอคืนค่าภาษีอากร คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตาม ข้อผูกพันซึ่งได้ทำขึ้นเพื่อประโยชน์แก่การจัดเก็บภาษีอากร และคดีที่มีกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจศาลภาษีอากร ให้ศาลภาษีอากรมีอำกรมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแพ่ง

ศาลปกครองรับข้อพิพาทในคดีนี้ไว้พิจารณาได้หรือไม่?

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีไปพบเจ้าพนักงานประเมิน เพื่อรับทราบผลการตรวจสอบตามหมายเรียก แต่ผู้ฟ้องคดีขอเลื่อนการรับทราบผลการตรวจสอบ ซึ่งต่อมาผู้ถูกฟ้องคดี ไม่อนุญาต และแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีเข้าพบเพื่อรับทราบผลการตรวจสอบอีกครั้ง นั้น เป็นขั้นตอนและการดำเนินการที่ เกี่ยวเนื่องในการประเมินภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร เพื่อนำไปสู่การแจ้งจำนวนเงินที่ผู้ฟ้องคดีต้องชำระเป็น ค่าภาษีอากรต่อไป ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีเห็นว่าจำนวนเงินที่เจ้าหน้าที่ประเมินแจ้งเป็นจำนวนที่ ไม่ถูกต้อง ผู้ฟ้องคดีย่อมมี สิทธิอุทธรณ์การประเมินดังกล่าวต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา 30 แห่งประมวลรัษฎากร

ดังนั้น กรณีจึงเป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับการประเมินภาษีอากรตามกฎหมาย ซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณา พิพากษาของศาลภาษีอากร ตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. 2528 หนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่แจ้งไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีเลื่อนการรับทราบผลการประเมินจึงไม่อยู่ในอำนาจ การพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง *(คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 425/2558)*

คดีนี้เป็นตัวอย่างที่ดีเกี่ยวกับอำนาจของศาลอันเนื่องมาจากข้อพิพาทเกี่ยวกับภาษีอากรตามประมวล รัษฎากร ซึ่งกรณีที่ถือเป็นขั้นตอนการคำเนินการของเจ้าหน้าที่ตามที่ประมวลรัษฎากรกำหนดไว้ เช่น ขั้นตอนการประเมิน ภาษีอากรของผู้เสียภาษีที่จะนำไปสู่การแจ้งจำนวนภาษีอากร แม้ผู้เสียภาษีอากรจะเห็นว่าเป็นการคำเนินการที่ไม่ถูกต้องก็ตาม ถือเป็นข้อขกเว้นที่ศาลปกครองไม่มีอำนาจพิจารณาตามมาตรา 9 วรรคสอง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 แต่เป็นข้อพิพาทที่อยู่ในอำนาจของศาลภาษี ครับ!

นายปกครอง